

उद्योगभेदि, बँकिंग,
अर्थशास्त्र, व्यापार,
सहकार, इत्यादि
विषयांस वाहिलेले
एकमेव मराठी
साप्ताहिक
स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एष प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति ।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक बुधवारी
प्रसिद्ध होते.
वर्गणीचे दर :
वार्षिक : ६ रु.
सहामाही : ३ रु.
किरकोळ : २ आ.
दुर्गाधिवास, पुणे ४.

R & No. B. 3434, Licence No. 53.

LICENCED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT

वर्ष २२

पुणे, बुधवार तारीख ८ ऑगस्ट, १९५६

अंक ३९

विविध माहिती

मासे गोठविण्याचा कारखाना—किलॉन येथे मासे गोठविण्याचा कारखाना काढण्यांत येणार आहे. कारखान्यासाठी जरूर असलेला बर्फ तयार करण्याचा कारखानाहि निघणार आहे. दोन्ही कारखान्यांना मिळून ५ लाख रुपये खर्च येईल. कारखान्याच्या शीतगृहांत ३०० ते ४०० टन मासे गोठवून साठविता येतील.

प्राप्तीवरील करांत सूट—सरकारी नौकरांनी भरावयाच्या प्राप्तीवरील कराच्या रकमेत दोन बाबतींत सूट देण्यांत येणार आहे. त्यांच्या मोटारी चालू ठेवण्यासाठी येणारा खर्च आणि सरकारी कामासाठी घेतलेल्या पुस्तकांचा खर्च, ह्या त्या बाबी होत.

डुकराच्या मांसाला बंदी—इस्राएल देशाच्या पार्लमेंटने डुकरांची पैदास, त्यांचा व्यापार व त्यांचे मांस ह्यावर नियंत्रण घालण्याचे अगर बंदी घालण्याचे अधिकार स्थानिक-स्वराज्य संस्थांना दिले आहेत. ज्यू जमातीतील सनातनी लोकांच्या मताने डुकराच मांस खाणे धर्माविरुद्ध आहे. त्यांनी अशा प्रकारचा अधिकार देणाऱ्या कायद्याबद्दल चळवळ चालविली होती.

बांबूचा उपयोग करण्याची योजना—पश्चिम बंगालमधील बांबूचा उपयोग करण्याची योजना हाती घेण्यांत येणार आहे. बांबूपासून बनविता येणाऱ्या मालाचे उत्पादन करण्यासाठी जपानी तज्ज्ञाचे देखरेखीखाली एक केंद्र उघडण्यांत येईल. पूर्व पाकिस्तानांतून आलेल्या निर्वासितांना काम पुरविण्यासाठी केंद्राचा उपयोग होईल.

विमा कंपन्यांतील अफरातफर—१९ जानेवारी, १९५६ रोजी भारतीय सरकारने आयुर्विमाचा धंदा आपल्या मालकीचा केला. त्या वेळी सरकारने नेमलेल्या कस्टोडिअन्सना ५ विमा कंपन्यांत पैशाची अफरातफर झाली असल्याचे आढळून आले. सर्व कंपन्यांत मिळून ७० लाखांवर रकमेची अफरातफर झाली आहे.

अफगाणिस्थानांत रशियन तज्ज्ञ—अफगाणिस्थानाला पाटबंधाऱ्यांच्या कामी साह्य करण्याचा करार रशियाने केला आहे. दोन धरणे आणि एक कालवा बांधण्यासाठी प्राथमिक पहाणीचे काम रशियन तज्ज्ञ करणार आहेत. कालवा जलालाबाद शहराजवळ काढण्यांत येणार आहे. त्यामधून बहाणाऱ्या पाण्याने सुमारे ५० लाख एकर जमिनीला पाण्याचा पुरवठा होईल.

नवीन नाण्यांचा परिचय—दशांक पद्धतीवर आधारलेली नवी नाणी १९५७ च्या एप्रिलपासून वापरांत येणार आहेत. ह्या नाण्यांचा रेल्वेच्या नौकरांना व जनतेला परिचय व्हावा म्हणून सदर्न रेल्वेच्या ५० स्टेशनावर त्यांचा एक एक संच पहाण्यासाठी ठेवण्यांत येणार आहे.

व्यवसायकरांतून सुटका—एर्नाकुलम म्युनिसिपल कॉन्सिलने असा ठराव मंजूर केला आहे की, ज्या लोकांचे मासिक उत्पन्न १०० रुपये अगर त्यापेक्षा कमी असेल त्यांना व्यवसाय कर देण्यांतून मुक्त करण्यांत यावे. सध्याची मर्यादा ५० रुपये मासिक उत्पन्नाची आहे. वाढत्या महागाईला तोंड देण्यास मध्यमवर्गीया व गरिबांना सोपे जावे म्हणून हा ठराव करण्यांत आला आहे.

म्हैसूर येथील दसऱ्याचे प्रदर्शन—दरवर्षी दसऱ्याच्या सणानिमित्त म्हैसूरमध्ये भरविण्यांत येणारे प्रदर्शन यंदा ५ ऑक्टोबरपासून २८ ऑक्टोबरपर्यंत भरणार आहे. भारतीय सरकारची आणि राज्यसरकारची बरीच खाती प्रदर्शनांत भाग घेणार आहेत. प्रदर्शनांत टेलिव्हिजन आणि अणुशक्तीचा शांतताकालीन उपयोग, ह्याविषयी कांही सामुग्री ठेवण्यांत येणार आहे.

राष्ट्रीय हमरस्त्यांसाठी तरतूद—भारताचे दुय्यम वहातुक मंत्री श्री. अलगेसन ह्यांनी अशी माहिती सांगितली आहे की, राष्ट्रीय हमरस्ते बांधण्यासाठी दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत ५५ कोटी रुपयांची तरतूद करण्यांत आली आहे. ते असेहि म्हणाले की अधिक कामासाठी सरकारकडे आणखी रक्कम मागण्यांत येण्याचा संभव आहे. तसे झाल्यास एकूण रक्कम ८५ कोटी रुपयांच्या घरांत जाईल.

हैदराबाद राज्याचा विकास—दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या कालांत हैदराबादच्या राज्यांत यांत्रिक हत्यारे, सोने, कोळसा, सिमेंट, साखर व कागद ह्यांच्या उत्पादनांत वाढ होईल अशी माहिती जाहीर करण्यांत आली आहे. ह्याच अवधीत सहकारी तत्त्वावर चालविण्यांत येणारी एक सुताची गिरणीहि काढण्यांत येणार आहे.

भांडवलाचे उद्दिष्ट कमी करा—दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत भांडवलाच्या गुंतवणुकीचे जे उद्दिष्ट सरकारने ठरविले आहे, ते कमी करण्याची सूचना डॉ. शेणोय ह्यांनी केली आहे. अन्नधान्याच्या किंमती भलत्याच वाढून नयेत म्हणून ही उपाययोजना त्यांनी सुचविली आहे. धान्याचे वांटप अगर इतर नियंत्रणे हे उपाय त्यांच्या मते अपुरे आहेत.

भूकंप पीडितांना मदत—कच्छमधील भूकंपाच्या तडाख्यांत सांपडून निराधार झालेल्या लोकांना मदत करण्यासाठी कच्छच्या सरकारने ३० लाख रुपये खर्च येणारी योजना आंखली असून ती मंजूरीसाठी भारतीय सरकारकडे पाठविली आहे. झालेल्या नुकसानीबाबत एक तपशीलवार अहवालहि पाठविण्यांत आला आहे.

मुंबई राज्यांतील कामगारसंघ
१९५४-५५ चा अहवाल

वर्षाचा अखेर	वर्षाच्या प्रारंभीचे कामगार संघ	ह्यावर्षी नोंदलेले संघ	ह्यावर्षी कमी झालेले संघ	वर्षाअखेर नोंदलेले संघ
१९४४-४५	९१	१९	९	१०१
१९४५-४६	१०१	२३	९	११५
१९४६-४७	११५	८०	११	१८४
१९४७-४८	१८४	१६६	२१	३२९
१९४८-४९	३२९	१४९	३६	४४२
१९४९-५०	४४२	२२१	४२	५८१
१९५०-५१	५८१	१५५	१०१	६३५
१९५१-५२	६३५	१५८	१२१	६७२
१९५२-५३	६७२	१४५	१०५	७१२
१९५३-५४	७१२	१९७	९७	८१२
१९५४-५५	८१२	२११	१११	९१२

१९२ पैकी ९०७ संघांची वर्गवारी

गट	नोंदलेले संघ	सभासद संख्या
१. शेती, इत्यादि	१०	१,९४१
२. खाणी	३	६,२७३
३. कारखाने	३९५	४,३४,२५९
४. बांधकाम	८	२,४९६
५. वीज, गॅस, इत्यादि	३९	८,१६३
६. व्यापार	११७	२,४,१७४
७. वहातुक, इत्यादि	११५	२,४०,४७२
८. बँका, इत्यादि	१११	४०,२५९
९. इतर	१०९	३१,६३५
एकूण	९०७	७,८९,६७२

संघांची प्रमुख जिल्हावार वाटणी

जिल्हा	संख्या	त्यांचे सभासद
अहमदाबाद	६७	१,१६,९०९
अहमदनगर	२१	९,७८५
बडोदें	३१	१२,१६४
बेळगांव	१०	४,२३४
बृहन् मुंबई	३७५	५,०५,२४६
पू. खानदेश	३४	१०,६८०
सेवा	१९	८,०१८
मेहसाणा	२०	९,१७२
नाशिक	४०	११,३७३
पुणे	९५	३८,१४५
सोलापूर	२४	१५,१०९
सुरत	४३	१३,२६७
ठाणे	३९	९,९२१
एकूण	९०७	७,८९,६७२

सुएझच्या उत्पन्नातून अस्वान धरण बांधणी
देईल काय ?

सुएझ कालव्याच्या चालू उत्पन्नातून अस्वान धरण बांधण्याची योजना प्रेसिडेंट नासरने जाहीर केली आहे; परंतु तें उत्पन्न धरण बांधण्यास पुरे पडणार नाही, अशी टीका फिनॉन्शियल टाइम्सने केली आहे. तें पत्र म्हणतें, की २७ जुलै रोजी पॅरिस येथील स्टॉक एक्सचेंजवरील किंमतीप्रमाणें भागदारांना द्यावयाची नुकसानभरपाई ६,५०,००,००० पौंड भरेल, आणि ती देण्याचें प्र. नासरने मान्य केलें आहे. १९५५ अखेर सुएझ कंपनीक कंपनीची जिंदगी ६ कोटी, ४० लक्ष पौंड होती. त्यापैकी २ कोटी, २० लक्ष पौंड स्थायी स्वरूपाची होती; ३ कोटी, ९० लक्ष पौंडांची रोख्यांत गुंतवणूक होती आणि ३० लक्ष पौंड खेळत्या स्वरूपांत होते. १९५५ साली कंपनीला एकूण ३ कोटी, ५० लक्ष पौंड उत्पन्न मिळालें. त्यापैकी ३ कोटी, २५ लक्ष पौंड कालव्याच्या वहातुकावरील पडवीपासून मिळाले. १ कोटी, ५० लक्ष पौंड चालू खर्चासाठी जाऊन ३० लक्ष पौंड जादा खर्च आणि व्याज ह्यांनी घेतले. ३० लक्ष पौंड भांडवली खर्चासाठी बाजूस काढून ठेवण्यांत आले. सुएझ कालवा सुव्यस्थित राखून, जादा वहातुकासाठी तो आणखी सुधारावयाचा असेल तर इजिप्तला दरसाल आणखी ज्यास्तित ज्यास्त ९० लक्ष पौंड मिळू शकतील. आज दरसाल कर आणि रॉयल्टी ह्या स्वरूपांत त्याला ५० लक्ष पौंड मिळत आहेतच. अस्वान धरणाचा बांधणीखर्च ४० कोटी पौंड होईल, असा अंदाज आहे. त्यापैकी कांहीं भाग ब्रिटिश व अमेरिकन सरकारांनी सोसण्याचें मान्य केलें होतें व जागतिक बँक कर्जाचे देणार होती. दरसाल मिळणाऱ्या उत्पन्नातूनच धरण बांधण्याचें म्हटलें, तर कालव्याचें ३० वर्षांचें तरी उत्पन्न त्यासाठी लागेल. कालव्याचा उपयोग करणारांकडून घ्यावयाची पडवी वाढविण्याने जास्त उत्पन्न मिळू शकेल. पण, त्यामुळें सुएझ कालव्याऐवजी हॅफा ते अकबा असा दुसरा कालवा सोदण्याकडे, तेलाचे नवे नळ टाकण्याकडे किंवा केपला वळसा घालून जावें लागल्यामुळें तेलवाहू मोठ्या बोटी बांधण्याकडे पाश्चात्य देश लक्ष पुरवतील. अर्थात, ह्या सर्व योजना मोठ्या खर्चाच्या व कालावधि लागणाऱ्या आहेत.

अमेरिकन बँकांवरील दरोडे

अमेरिकेंत, दररोज निदान एका तरी बँकेवर दरोडा पडतो. प्रत्येक ४० बँकांत एका बँकेस तरी चालू वर्षी दरोडा अनुभवास येईल.

भूदान चळवळीची प्रगति

जून, १९५६ अखेर भूदान चळवळीला सन्देश भारतांत मिळून एकूण ४१,०३,७४४ एकर जमीन मिळाली. त्यापैकी ५,०१,२२३ एकर जमीन आतांपर्यंत १,५२,५३७ भूमिहीनांना वाटण्यांत आली आहे.

तमाम दंतरोमांदर

★ नाकडछाप म्हजेंच काळी दूध पावळर ★

अर्थ

बुधवार, ता. ८ ऑगस्ट, १९५६

संस्थापक :
प्रो. वामन गोविंद काळे

संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

भारताच्या आर्थिक धोरणाची चिकित्सा

परिस्थिती आणि उद्दिष्टे ह्यांचा मेळ

जागतिक बँकेचे प्रतिनिधी भारतांत नुकतेच येऊन गेले. त्यानें सबंद देशभर प्रवास करून एक १३ पानी अहवाल तयार केला आहे. हा अहवाल अर्थमंत्रि, श्री. देशमुख, ह्यांचेकडे पाठवितांना, प्रतिनिधींचे नेते श्री. टॉमस एच. मॅकट्रिक, ह्यांनी म्हटलें आहे कीं, त्यांचा अहवाल सद्गृहेतुपूर्वक लिहिलेला असून त्यांतील सूचना भारताला उपयुक्त वाटतील अशी त्यांना आशा आहे. भारताला यापुढें कर्ज देतांना, ह्या देशाच्या आर्थिक परिस्थितीची, म्हणजे पतीची बँकेला योग्य कल्पना असावी, हा प्रस्तुत पहाणीचा उद्देश होता.

गेल्या पांच वर्षांतील प्रगति ह्या मंडळाला भरीव स्वरूपाची वाटली. वाढतें राष्ट्रीय उत्पन्न आणि रहाणीच्या दर्जांत वाढ, एवढ्यानेच ही प्रगति मोजतां येणार नाही; अप्रत्यक्ष गोष्टीतहि ती प्रतिबिंबित झाली आहे. उदाहरणार्थ, नवा उत्साह आणि आशा; त्याचप्रमाणे स्वोद्धाराची उत्कट इच्छा, ह्यांचीहि दखल घेतली पाहिजे, असें मंडळानें नमूद केलें आहे. ह्या प्रशस्तीचा वास्तव अर्थ जाणत्या लोकांना सहज समजण्याजोगां आहे.

पंचवार्षिक योजना केवढी मोठी असावी? " लोकांना ती आकर्षक वाटावी व त्यासाठी प्रयत्न करण्यास ते उद्युक्त व्हावेत, पण त्याचबरोबर ठरविलेलीं लक्ष्ये आवाक्यांतील असावीत. म्हणजे ती गाठण्यांत अपयश आलें तरी त्याचे सानसिक दुष्परिणाम होणार नाहीत " असा अभिप्राय मंडळानें व्यक्त केला आहे; आणि त्याविषयीं दुमत होण्याचें कारणच नाही. मंडळानें, भारताच्या दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेंत प्रत्यक्ष कपात सुचविली नसली तरी वेळोवेळ त्यांत परिस्थितीस अनुसरून बदल करावा लागेल, असें म्हटलें आहे.

तुटीच्या अर्थव्यवस्थेविषयीं मंडळानें धोक्याची सूचना देऊन ठेवली आहे. पंचवार्षिक योजनेंत कृत्रिम चलनाला जें मोठें स्थान दिलेलें आहे, त्यामुळें देशाच्या नाणेंविषयक गरजांचे मानानें पैशाचा पुरवठा अधिक होईल, असें मंडळाला वाटतें. योजनेचा सर्च भागविण्यासाठी रेल्वेचे दर, विजेचे दर, पाण्याचे दर, बंदरांचे दर, इत्यादींत वाढ मंडळानें सुचविली आहे आणि सरकारी उपकरणांनीं ज्यास्त उत्पन्न मिळविलें पाहिजे, असें प्रतिपादन केलें आहे. प्रत्यक्ष करांच्या वाढीमुळें बिनसरकारी क्षेत्रावर फांर प्रतिकूल परिणाम होणार नाही, ह्याची दक्षता घ्यावी लागेल. रेल्वेज आणि बंदरें ह्यांना मालाची वहातुक पुरी पाडणें अवघड जात आहे, असें मंडळाला आढळून आलें. वहातुकीच्या साधनांत शक्य त्या मार्गांनीं वाढ होण्याची गरज अत्यंत तांतडीची आहे. रेल्वेचे दर अशा रीतीनें बदलावेत कीं त्यामुळें इतर वहातुकीचीं साधनें वापरणें अपरिहार्य व्हावें आणि रेल्वेजवरील ताण कमी व्हावा, अशीहि मंडळाची शिफारस आहे. वहातुकीच्या साधनांत वाढ करण्यासाठी त्यांत आणखी भांडवल गुंतविण्यापूर्वी, कार्यक्षमता वाढविण्याकडे लक्ष पुरवावें, असें मंडळानें स्पष्टपणें

नमूद केलें आहे. ह्याचा अर्थ, आजची व्यवस्था पुरेशी कार्यक्षम नाही, त्यांत सुधारणेस भरपूर वाव आहे, असाच होतो.

ग्रामोद्योगाबाबत सरकारी धोरणाच्या कित्येक अंगांविषयीं साशंकता वाटते. रोजगार निर्माण करण्याची इच्छा योग्य असली तरी लहान प्रमाणावरील उद्योगांत वाढ करण्याचे मार्गांतील अडचणींची पुरी कल्पना सरकारला नाही. गिरण्यांत ऑटोमॅटिक माग बसाविण्यास परवानगी देतांना, त्याचें उत्पादन निर्गतीसाठी राखून ठेवण्याची अट व तें भारतांतच खपविलें तर त्याला दंड, ही योजना मंडळाला अव्यवहार्य वाटते. हातकताई व ग्रामोद्योगाचे तत्त्वावर विणकरांची संघटना ह्यांत अपेक्षेप्रमाणें यश आलें नाही तर कापडविषयक सरकारी धोरण बदलण्यांत येईल, असें मंडळाला सांगण्यांत आलें. पण, मंडळाचे मतें हें शहाणपण उशिरा सुचलें तर त्यानंतर करावयाची दुरुस्ती अंमलांत येण्यास अतिशय विलंब लागेल आणि तो हितावह होणार नाही. सध्यांच्या धोरणामुळें, कापडाच्या अंतर्गत किंमती अप्रस्तुत वाढतील किंवा परराष्ट्रीय हुंडणावळीची प्राप्ति कमी होत चालली असूनहि निर्गत आणखी रोडावेळ, असें मंडळाचें मत आहे.

परदेशीयांच्या भारतांतील गुंतवणुकीबद्दल सरकारी व बिन-सरकारी वृत्ति नकारात्मक, नाखुषीची असतां कामा नये; देशांत भांडवल गुंतविण्याच्या संधींची सरकारनें उलट जाहिरात केली पाहिजे व त्यासाठी स्वतंत्र सातेंच त्यानें स्थापन करावें, अशी मंडळाची शिफारस आहे. सरकारनें परदेशी कंपन्यांत स्वतःचें मताधिक्य राहिल एवढें भांडवल गुंतविण्याचा हद्द धरून नये, कारण त्यामुळें परकीय भांडवलाला पुरेसें आकर्षण उरणार नाही आणि सरकारलाहि स्वतःचें मोठें भांडवल घालण्यासाठी ताण सहन करावा लागणार नाही, अशी मंडळाची सूचना आहे.

जगांतील सर्वांत मोठी बँक

वीस वर्षांपूर्वी, मिडलंड बँक ही ब्रिटिश बँक सबंद जगांत मोठी होती. त्यानंतरच्या सहा बँकांत पांच बँका ब्रिटिशच होत्या. आतां, जगांतील पहिल्या तीन अनुक्रमाच्या जागा अमेरिकन बँकांनीं घेतल्या आहेत. त्यानंतरच्या तीन जागा ब्रिटिश बँकांच्या वाट्यास आल्या आहेत.

जगांतील सर्वांत मोठ्या बँकेची (दि बँक ऑफ अमेरिकेची) जिंदगी ३४५ कोटि पौंड आहे. चेस मॅनहटन बँकेची जिंदगी २७० कोटि पौंड भारते, तर फर्स्ट नॅशनल सिटी बँक ऑफ न्यूयॉर्कची जिंदगी २५० कोटि पौंड आहे. ग्रेट ब्रिटनच्या सर्वांत मोठ्या बँकेची (मिडलंड बँकेची) जिंदगी १४५ कोटि पौंड सुद्धा नाही. त्या खालोखाल बार्कलेज बँक (१२५ कोटि पौंड) व लॉइड्स बँक (११५ कोटि पौंड) ह्या बँका येतात.

शाखांच्या संख्येच्या दृष्टीनें विचार केला, तर तीनहि अमेरिकन बँकांच्या प्रत्येकी ३०० शाखा आहेत. पण ग्रेट ब्रिटनमधील सर्वांत मोठ्या तीन बँकांच्या प्रत्येकी २,००० शाखा आहेत.

सुएझ कालव्याचा इतिहास व महत्त्व

इजिप्तच्या सरकारने सुएझ कालव्याच्या कंपनीचे राष्ट्रीयीकरण करून ती आपल्या ताब्यांत घेतली आहे. हा जगप्रसिद्ध कालवा, तांबडा समुद्र आणि भूमध्य समुद्र ह्यांना जोडणारा असून पश्चिम युरोपांतील देशांना पूर्व आशियांतील देशांशी दळणवळण ठेवण्याच्या दृष्टीने अत्यंत महत्त्वाचा आहे. पोर्टसैद ते सुएझपर्यंत कालव्याची लांबी १०३ मैल आहे. हा सर्व भाग वालुकामय आहे. एंजिनिअर्स लोक कालव्यासाठी १० वर्षे खपत होते. अखेर १७ नोव्हेंबर, १८६९ ह्या दिवशी तो वहातुकीला खुला करण्यांत आला.

कायद्याच्या दृष्टीने विचार करता, कंपनी इजिप्तची आहे. पण तिचा कारभार मात्र पॅरिस येथील मुख्य कचेरीमार्फत चालविला जात असे. १८६८ साली कंपनीला इजिप्तच्या सरकारकडून मिळालेल्या हक्कांची मुदत संपत येत आहे. कंपनीच्या गव्हर्निंग बोर्डावर एकूण ३२ डायरेक्टर्स आहेत. त्यापैकी १६ फ्रेंच, ९ ब्रिटिश, ५ इजिप्शियन, १ अमेरिकन आणि १ डच आहे. फर्डिनंड दि लेसपस ह्या फ्रेंच एंजिनिअरने कालवा बांधला, त्यावेळी त्याला वहातुकीसंबंधी ९९ वर्षे मुदतीचे हक्क देण्यांत आले होते. ही मुदत संपल्यावर आणखी मुदत देण्यांत येणार नाही असे इजिप्तच्या सरकारने पूर्वी जाहीर केलेले आहे. कंपनीचा कारभार पहाणाऱ्या बोर्डाला इजिप्त सरकारच्या प्रतिनिधीने गेल्या जून महिन्यांत पुढीलप्रमाणे सांगितले होते: १६ नोव्हेंबर, १९६८ ह्या दिवशी मूळ मुदत संपत आहे. त्यानंतर एका क्षणानेही मुदत वाढविण्याची सरकारची तयारी नाही. इतकंच नव्हे तर, त्या दिवशी मध्यरात्रीच्या १२ नंतर कंपनीचा कारभार आपल्या हाती घेण्याची योजना सरकारने तयार केलेली आहे." १९४९ साली कालव्यासंबंधी कंपनीबरोबर एक करार करण्यांत आला होता. ह्या कराराच्या शर्तीप्रमाणे, कंपनीच्या कारभाराबाबत इजिप्तला काही खास हक्क देण्यांत आले. त्याचप्रमाणे इजिप्शियन नागरिकांना शिक्षण देऊन कंपनीत नोकरीला ठेवण्याचेही मान्य करण्यांत आले. शिवाय, कंपनीच्या नफ्यांत इजिप्तच्या सरकारला मिळणारा वाटा वाढवून तो एकूण नफ्याच्या ७ टक्के करण्यांत आला. त्याचबरोबर दरवर्षी किमान ३,५०,००० पौंड नफा देण्याची हमीही इजिप्तच्या सरकारला देण्यांत आली. १९ ऑक्टोबर, १९५४ रोजी ब्रिटन आणि इजिप्त ह्यांच्या दरम्यान एक राजकीय करार करण्यांत आला. करारातील अटीप्रमाणे सुएझ कालव्याच्या विभागांत असलेले ८०,००० ब्रिटिश लष्कर ब्रिटनने २० महिन्यांत काढून घ्यावे असे ठरले. तुर्कस्थान अगर दुसरे एखादे अरब राष्ट्र ह्यांच्यावर परचक्र आल्यास कालव्याच्या विभागांत पुन्हा प्रवेश करण्याचा हक्क ब्रिटनला देण्यांत आलेला आहे. पण ह्या राजकीय कराराचा कंपनीच्या हक्कसंबंधावर कसलाही परिणाम झालेला नाही.

कंपनीचे भांडवल एकूण ७,९९,९९८ भागांत विभागले गेलेले आहे. त्यापैकी आज ब्रिटनच्या मालकीचे ३,५३,५०४ भाग आहेत. कालव्याचा उपयोग ब्रिटनच्या बोटी सर्वांत अधिक प्रमाणांत करतात. १९५४ साली एकूण १३,१२५ बोटींनी कालव्याचा उपयोग केला. त्यापैकी ४,४९३ बोटी ब्रिटनच्या होत्या. बावळून कालव्यातून चालणाऱ्या सागरी वहातुकाचे ब्रिटनला किती महत्त्व आहे, ते लक्षांत येईल. ब्रिटनशिवाय इतर राष्ट्रांच्या बोटीही कालव्याचा उपयोग करतात. १९५४ साली १,७३३ नॉर्वेजियन बोटी, १,१३३ फ्रेंच बोटी, १,०१६ इटालियन बोटी, ६३० डच बोटी, ३९३ अमेरिकन बोटी, ३३५ डॉनेश बोटी, ४५० स्वीडिश बोटी आणि ३०२ जर्मन बोटी कालव्यातून गेल्या. त्यावर्षी कंपनीला वहातुका-फी म्हणून ३,०३,३८,००० पौंड उत्पन्न मिळाले. १९५४ साली प्रवासी बोटींनी ५,३७,९७६ प्रवाशांना कालव्याच्या मार्गाने नेले.

सुएझच्या कालव्याचे महत्त्व तेलाच्या वहातुकीच्या दृष्टीने विशेषच आहे. मध्यपूर्वेतील देशांत उत्पादने करण्यांत येणारे सनिज तेल पश्चिम युरोपांतील देशांत नेण्याचा हा अतिशय जवळचा मार्ग आहे. इराणचे आखात, सौदी अरेबिया आणि कुवाइत ह्या भागांत उत्पन्न होणाऱ्या तेलाची वहातुका ह्याच कालव्याच्या मार्गे मुख्यतः होते. पश्चिम युरोपांतील राष्ट्रांना ह्या मार्गाने होणारा तेलाचा पुरवठा थांबला तर अनवस्था प्रसंग ओढवेत. ब्रिटनमध्ये बेकारीची लाट असताना ५० लाख लोकांना कामधंद्याला मुकावे लागेल. त्याचप्रमाणे पश्चिम युरोपांतील इतर देशांची अर्थव्यवस्थाही विस्कळित होऊन थंडावू लागेल. तेलाचा पुरवठा केप ऑफ गुडहोपला वळसा घालून चालू ठेवता येणे शक्य आहे. पण मार्ग लांबचा असल्यामुळे तेलाच्या किंमती वाढतील. तेलाचे नळ टाकण्याचा मार्ग फार स्वर्चाचा आणि राजकीयदृष्ट्या अस्थिर असलेल्या वातावरणांत धोक्याचाही आहे.

कंपन्यांचे स्पेशल ठराव

महत्त्वाच्या बाबी प्रकट केल्या पाहिजेत

कंपनी कायद्याच्या १७३ व्या कलमाप्रमाणे, वार्षिक सभेत सालील गोष्टींचा विचार केला जातो:—

- (१) हिशेब, ताळेबंद, डायरेक्टरांचा व ऑडिटोरांचा अहवाल.
- (२) डिव्हिडंड जाहीर करणे.
- (३) निवृत्त होणाऱ्या डायरेक्टरांची जागा भरणे.
- (४) ऑडिटोर्सची नेमणूक व त्यांचे वेतन ठरविणे.

इतर कोणत्याही सभेत केलेले इतर कोणतेही काम 'स्पेशल' सभेत जाते.

'स्पेशल' कामाचा विचार सभेत करावयाचा असेल, त्यावेळी सभेच्या नोटीशीला एक निवेदन जोडून त्यांत अशा प्रत्येक कामाच्या बाबीविषयक जरूर तो तपशील दिला पाहिजे. प्रत्येक डायरेक्टर, मॅनेजिंग एजेंट, सेक्रेटरीज व ट्रेझरर्स, मॅनेजर, ह्यांचा त्यांतील हितसंबंध स्पष्टपणे दाखविला पाहिजे.

३१४, ३५६, ३५७, ३५८, ३६०, ३७० व ३७५ ह्या कलमां-सालील ठराव 'स्पेशल' ह्या सदरांत पडतात. ह्या सर्व बाबतीत वरीलप्रमाणे निवेदनाची आवश्यकता आहे. सर्व कंपन्यांकडून हा कायदा पाळला जात नाही, अशा अर्थसात्याकडे तक्रारी पोचल्या आहेत. म्हणून, सर्व कंपन्यांचे ह्याकडे लक्ष वेधण्यांत येत आहे आणि तद्विषयक तरतुदी पाळण्याची त्यांना सूचना दिली जात आहे. तसे झाले नाही तर १९२ कलमासाली जे ठराव रजिस्ट्रारकडे नोंदावे लागतात, ते नोंदण्यास रजिस्ट्रार नकार देतील. ज्या स्पेशल ठरावाबाबत सर्व तपशील प्रकट केलेले नाही हे उघड दिसेल, त्यांचे संबंधांत २३४ व्या कलमाप्रमाणे रजिस्ट्रार १७३ (२) कलमांत सांगितलेल्या स्टेटमेंटच्या प्रती मागवून घेईल. त्याचप्रमाणे इतर आवश्यक ती माहितीही मिळवून, तो ठराव कायद्याला पूर्णपणे धरून आहे किंवा नाही ते तपासून घाहील.

भाडेनियंत्रण कायद्याचे १३ (२) कलम
दुसरी जागा मिळण्यासारखी आहे किंवा नाही
हे केव्हा पहावयाचे ?

(मुंबई हायकोर्टाचा निवाडा)

प्रस्तुत केसमधील घराचा मालक प्रभाकर बळवंत माडगांवकर हा इसम असून शांताराम केशव श्रीरोडकर हा त्या घरातील भाडेकरी होता. आपले घर आपणांस स्वतः रहावयाकरिता पाहिजे आहे आणि म्हणून आपल्या घराचा ताबा आपणांस मिळावा याकरिता घरमालक माडगांवकर यांनी कोर्टात दावा आणला. मुंबई भाडेनियंत्रण कायद्याच्या कलम १३ (२) खाली भाडेकऱ्याला जागेतून काढून देण्यासंबंधीची डिक्ली देण्यापूर्वी घरमालकाला किंवा भाडेकऱ्याला दुसरी जागा मिळण्यासारखी आहे किंवा नाही हे कोर्टाला पहावयाचे असते. प्रस्तुत केसमध्ये भाडेकरी श्रीरोडकर यांना दुसरी जागा मिळण्यासारखी आहे हे माडगांवकरांनी दाखवून दिले. त्या घराचे भाडे माडगांवकरांच्या घरभाड्यापेक्षा जास्त होते. परंतु अव्वल कोर्टाने एकंदर परिस्थितीचा विचार करून असे ठरविले की, भाडेकऱ्याला दुसरी जागा मिळण्यासारखी असल्यामुळे त्याला माडगांवकरांच्या घरांतून काढून टाकले तर भाडेकरी श्रीरोडकर यांचे विशेष हाल होणार नाहीत आणि श्रीरोडकरांना काढून लावले नाही तर घरमालक माडगांवकर यांचे मात्र हाल होतील; असा विचार करून भाडेकरी श्रीरोडकर यांनी माडगांवकर यांचे घर खाली करून घावे अशी डिक्ली अव्वल कोर्टाने दिली.

यावर श्रीरोडकरांनी अपील केले. अपील सुनावणीस निघाल्यावर असे आढळून आले की, अव्वल कोर्टाच्या डिक्लीच्या वेळेस श्रीरोडकर यांना जी दुसरी जागा मिळण्यासारखी होती ती त्यानंतर भरून गेली असून श्रीरोडकरांना अपील चालू असतांना मिळण्यासारखी नव्हती. घरमालकाला किंवा भाडेकऱ्याला दुसरी जागा मिळण्यासारखी आहे किंवा नाही हे अव्वल कोर्टाच्या डिक्लीच्या वेळेस पहावयाचे असून अपेलेट कोर्टाच्या डिक्लीच्या वेळेस पहावयाचे नसते असा निकाल देऊन अपेलेट कोर्टाने अपील फेटाळून लावले. यावर श्रीरोडकर यांनी हायकोर्टात रिव्हिजन अर्ज केला.

मुंबई भाडेनियंत्रण कायद्याच्या कलम १३ (२) खाली घरमालकाला किंवा भाडेकऱ्याला दुसरी जागा मिळण्यासारखी आहे किंवा नाही हे केव्हा पहावयाचे असते हा हायकोर्टापुढे एकच मुद्दा होता.

मुंबई भाडेनियंत्रण कायद्याच्या कलम १३ (२) मध्ये जर वर्तमानकाळ वापरला असला तरी घरमालकाला किंवा भाडेकऱ्याला दुसरी जागा मिळण्यासारखी आहे किंवा नाही हे भाडेकऱ्याला घरांतून घालवून देण्यासंबंधी डिक्ली देण्याच्या वेळेस पहावयाचे असते. ती डिक्ली अव्वल कोर्टाची असून अपेलेट कोर्टाची नाही. अव्वल कोर्टाच्या डिक्लीच्या वेळेस भाडेकऱ्याला दुसरी जागा मिळण्यासारखी आहे असे जर अव्वल कोर्टाला आढळून आले तर भाडेकऱ्याला घरांतून काढून देण्यासंबंधीचा हुकूम कोर्ट देऊ शकते. यावर भाडेकऱ्याला अपील करावयाचे असेल तर जी दुसरी जागा मिळण्यासारखी आहे ती पदरांत पाडून मगच त्याने अपील लढवावयाचे असते. अपिलाचा निकाल त्याच्याविरुद्ध गेला तरी दुसरी जागा त्याने पदरांत पाडून घेतलेली असल्यामुळे त्याचा हाल होत नाहीत.

प्रस्तुत केसमध्ये अव्वल कोर्टाच्या डिक्लीच्या वेळेस श्रीरोडकरांना

दुसरी जागा मिळण्यासारखी होती. त्यांनी जागा खाली करून घावी असा हुकूम क. १३ (२) खाली अव्वल कोर्ट देऊ शकते. भाडेकऱ्याने यावर केलेल्या अपिलाच्या वेळेस जी दुसरी जागा मिळण्यासारखी होती ती भरून गेलेली असली तरी त्यामुळे हरकत येत नाही. प्रस्तुत केसमध्ये खालील कोर्टाचा निकाल बरोबर होता असा निर्णय देऊन हायकोर्टाने रिव्हिजन-अर्ज नामंजूर केला; मात्र तसे करतवेळी श्रीरोडकर यांना दुसरी जागा पाहण्याकरिता थोडी मुदत दिली.

सारांश

मुंबई भाडेनियंत्रण कायद्याच्या क. १३ (२) खाली डिक्ली देतवेळी घरमालक किंवा भाडेकरी यांना दुसरी जागा मिळण्यासारखी आहे किंवा नाही हे पहावयाचे असते. ते पाहण्याची वेळ अव्वल कोर्टाच्या डिक्लीची तारीख असते. अपेलेट कोर्टाच्या डिक्लीच्या वेळेस ते पहावयाचे नसते. अव्वल कोर्टाच्या डिक्लीच्या वेळेस भाडेकऱ्याला दुसरी जागा मिळण्यासारखी आहे असे जर अव्वल कोर्टाला आढळून आले तर भाडेकऱ्याने घर खाली करून घावे असा हुकूम अव्वल कोर्ट देऊ शकते.

भागवारांना नुकसानभरपाई—म्हैसूर राज्यातील कोलार येथील सोन्याच्या खाणीचे राष्ट्रीयीकरण करण्यात आले आहे. कंपनीच्या भागिदारांना नुकसानभरपाई म्हणून ११९ लाख रुपये देण्याचे म्हैसूरच्या सरकारने कबूल केले आहे. ही रक्कम देण्याबद्दल भारतीय सरकारने म्हैसूरच्या सरकारला सुचविले होते.

औद्योगिक सहकारी संघटना—ठाणे जिल्ह्यातील विविध प्रकारच्या सहकारी संघटनांच्या प्रतिनिधींची बैठक भरविण्यात आली होती. ठाणे जिल्ह्यात औद्योगिक सहकारी संघटना स्थापन करण्याचा निर्णय बैठकीत घेण्यात आला. जिल्ह्यात छोटे उद्योगधंदे काढण्यास मदत करणे व त्यांचे मार्गदर्शन करणे, असा संघटनेचा हेतु आहे.

काश्मीरमधील खनिज संपत्ति—काश्मीरमधील खनिज संपत्तीचा शोध करण्याचे काम भारतीय सरकारच्या संबंधित खात्याने चालू केले आहे. कोळसा, चुनखडीचा दगड व इतर खनिजांचा शोध करण्यात येत आहे. काश्मीर राज्यात सिमेंटचा कारखाना काढण्याच्या दृष्टीने चुनखडीचा शोध महत्त्वाचा आहे.

छोटे 'हेलिकॉप्टर'—रशिआतील कारखान्यांनी एक छोटेखानी 'हेलिकॉप्टर' बनविले आहे. त्याची घडी करता येते आणि जमिनीवर, समुद्रावर अगर दलदलीच्या प्रदेशावर ते उतरविता येते. जंगलांची व शेतजमिनींची पहाणी, समुद्रांच्या पृष्ठभागावरील माशांच्या थव्यांची टेहळणी करणे, इत्यादी कामासाठी त्याचा चांगला उपयोग होऊ शकेल.

सारस्वत

को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.

स्थापना १९४८

सारस्वत बँक लिडिंग,
गिरगाव, मुंबई-४.

राष्ट्राकरिता बचत करा.

अधिकृत भांडवल रु.	१०,००,०००
वसूल झालेले भांडवल रु.	७,५८,९००
रिझर्व.....रु.	६,९७,००९
ठेवी.....रु.	१,५२,००,०००

बँकेचे सर्व व्यवहार केले जातात.

दिरनाकर बँक, लिमिटेड

स्थापना—१९२३

मुख्य कचेरी :—लक्ष्मी रोड, कोल्हापूर

— शाखा —

सांगली, शाहूपुरी, मिरज, जयसिंगपूर

आधिकृत भांडवल	...	रु. २०,१२,०००
विक्री केलेले शेअर भांडवल	...	रु. १०,०६,६००
रोख वसूल शेअर भांडवल	...	रु. ५,०३,३००
रिझर्व्ह व इतर फंड	...	रु. १,४०,०००
खेळते भांडवल (अंदाजे)	...	रु. ५०,००,०००

—अद्यावत् बँकिंग-व्यवहार केले जातात—

श्री. बी. बी. चौधरी, श्री. महादेव बाळाप्पा
 बी. ए., एलएल. बी., वकील. चौगुले
 सांगली कोल्हापूर
 चेअरमन व्हा. चेअरमन
 एल्. एन्. शहा,
 बी. कॉम, सी. ए. आय. आय. बी.
 मॅनेजर.

दि सांगली बँक लि.

सांगली.

स्थापना १९१६ : शेड्यूल्ड बँक

वसूल भांडवल	रु.	४,५०,०००
रिझर्व्हस् व इतर फंडस्	रु.	६,२५,०००
एकूण खेळते भांडवल	रु.	१,५०,००,०००

: शाखा :

रवकवी, तेरदळ, कवठे महाकाळ, शिरहट्टी,
 विलिंग्डन कॉलेज, मंगळवेढा, शहापूर, उगार,
 इचलकरंजी, कराड, कोल्हापूर व मुंबई.

बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

मॅनेजर.

बँक ऑफ पूना लिमिटेड

(शेड्यूल्ड बँक)

—मुख्य कचेरी : ४५५ रविवार, पुणे २.—

—शाखा—

- (१) ३६१ सदाशिव, पुणे.
 (२) ५४ डेकन जिमखाना, पुणे ४.
 (३) सोलापूर. (४) सांगली.

—:व्याजाचे दर—

चालू ठेव—अर्धा टक्का. सेव्हिंग्ज—दोन टक्के.
 २ महिन्यांच्यापुढे मुदतीच्या ठेवीवर
 तीन टक्के व्याज.

★ सांगली शाखा व मुख्य ऑफिसमध्ये मूल्यवान जिनसा सुरक्षित ठेवण्याकरितां अल्प भाड्याने लॉकर मिळतील.

दि बॉम्बे स्टेट को-ऑपरेटिव्ह बँक लिमिटेड

स्थापना १९११

मुख्य कचेरी : ९, बेक हाऊस लेन, फोर्ट, मुंबई.

ह्या बँकेत गुंतविलेला पैका शेतकरीवर्ग व सर्व प्रकारच्या सहकारी संस्था ह्यांच्याच उपयोगासाठी दिला जातो.

भरपाई झालेले भांडवल

भागीदारांतर्फे	रु.	३५,२३,७००
मुंबई सरकारतर्फे	रु.	१६,००,०००
	रु.	६१,२३,७००

गंगाजळी व फंड	रु.	६१,८३,९००
ठेवी	रु.	१०,७९,८८,०००
खेळते भांडवल	रु.	१३,३५,२४,०००

१४ जिल्ह्यांमध्ये ६९ शाखा

भारतातील प्रमुख शहरी हुंड्या, बिले वगैरे वस्तुकीची व्यवस्था केली जाते. सर्व प्रकारच्या ठेवी स्विकारल्या जातात. शर्तीबद्दल चौकशी करावी.

दा. पुं. दाई

ऑनररी मॅनेजिंग डायरेक्टर.

भारतीय साखरेची निर्यात

भारतामधील साखरेच्या धंद्याची वाढ करण्यासाठी स्थापन करण्यांत आलेल्या कौन्सिलची पहिली बैठक दिव्ही येथे भरविण्यांत आली होती. अन्न व शेतकी खात्याचे एक चिटणीस श्री. पुरी हे कौन्सिलचे अध्यक्ष आहेत. बैठकीचे उद्घाटन करतांना श्री. पुरी आपल्या भाषणांत म्हणाले की, १९५८-५९ च्या हंगामांत २ लाख टन साखरेची निर्यात करण्याची परवानगी भारताने इंटरनॅशनल शुगर अॅग्रिमेंटमध्ये सामील झाल्यानंतर प्रथमच मागितली आहे. इंटरनॅशनल शुगर अॅग्रिमेंट हा साखर निर्माण करणाऱ्या राष्ट्रांतील एक आंतरराष्ट्रीय करार असून त्याचा उद्देश साखरेच्या आंतरराष्ट्रीय बाजारपेठेवर नियंत्रण ठेवण्याचा आहे. साखरेची निर्यात व आयात ह्यावर मर्यादा घालून आंतरराष्ट्रीय पेटेंतील बाजारभाव वाजवी पातळीवर राखण्याचे कार्य कराराने करण्यांत येते. ह्या करारांत सामील झाल्यामुळे भारताच्या साखरेच्या धंद्याच्या विकासावर बंधने पडतील असे भारताला वाटत होते. म्हणून १९४२ पर्यंत भारत ह्या करारांत सहभागी झाला नाही. गेल्या जूनमध्ये संयुक्त-राष्ट्र-संघटनेने पुरस्कारिलेली आंतरराष्ट्रीय साखर-परिषद न्यूयॉर्क येथे भरविण्यांत आली होती. ह्या परिषदेत भारताने भाग घेतला होता. भारतामधील साखरेच्या धंद्याचा आतां कांहीं प्रमाणांत विकास झालेला असल्यामुळे साखरेची निर्यात करण्याची कुवत भारतांत आलेली आहे. म्हणून भारतीय प्रतिनिधींनी वरील मागणी केली. १९५५-५६ च्या हंगामांत भारतामधील साखरेच्या कारखान्यांनी १८.५४ लाख टन साखरेचे उत्पादन केले. आतांपर्यंत झालेल्या हंगामी उत्पादनांत हे सर्वांत अधिक आहे. गेल्या सालच्या उत्पादनापेक्षा ३ लाख टन अधिक साखर तयार झाली.

रुकैला येथे नवे शहर—रुकैला येथे निघणाऱ्या पोलादाच्या कारखान्याभोवती एक आधुनिक शहरच स्थापन करण्याचे ओरिसाच्या सरकारने ठरविले आहे. रुंद व नीट आंखलेले रस्ते, ट्रेनेज, पाणीपुरवठा आणि वीज ह्यांची सोय करण्यांत येणार आहे. शहरासाठी लागणारी जमीन, मजूर आणि बांधकामासाठी लागणारे साहित्य ह्यांचा भरपूर पुरवठा ह्या भागांत आहे.

भारतीय बनावटीचा टंकलेखक—गोदरेज कंपनीने बनविलेला भारतामधील पहिलाच टंकलेखक लंडन येथील प्रदर्शनांत ठेवण्यांत आला आहे. ह्या टाइपरायटरमध्ये एकूण १,८०० सुटे भाग असून त्यापैकी अवघे ४ परदेशांतून आयात केलेले आहेत. त्यांची किंमत ३० रुपये आहे. टाइपरायटर तयार करणारा भारत हा आशियांतील पहिलाच देश आहे.

अणुशक्तीवर चालणारे वीजकेंद्रे—अणुशक्तीवर उपयोग करून वीज उत्पन्न करण्याचा अमेरिकेतील पहिला कारखाना निम्मा-अधिक पूर्ण होत आला आहे. वीज-केंद्र बहुधा १९५७ च्या उन्हाळ्यांत चालू होईल. कोळशाच्या जळणाने वीज उत्पन्न करणाऱ्या केंद्रापेक्षा ह्या केंद्रांतील वीज महाग पडेल. पण हळूहळू ही किंमत कमी होईल असे तज्ज्ञांचे मत आहे.

अरबी भाषेत पत्रव्यवहार—इजिप्तने सुएझ कॅनॉल कंपनीचे राष्ट्रीयीकरण केल्यानंतर कामकाजासाठी अरबी भाषा वापरण्याचे ठरविले आहे. फ्रेंच भाषेचा वापर दुय्यम भाषा म्हणून चालू ठेवण्यांत येणार आहे. तथापि, कंपनीचा पत्रव्यवहार मात्र अरबी भाषेतून करण्यांत येणार आहे. इजिप्तमध्ये आठवड्याची सुट्टी शुक्रवारी असते. पण कांहीं दिवसपर्यंत कंपनीची सुट्टी रविवारीच दिली जाईल.

कण आणि क्षण

(सुखी जीवनाच्या पाऊलवाटा)

लेखक:—श्री. वा. काळे, संपादक, "अर्थ"

मराठी दुसरी आवृत्ति]

[किं. १ रु. ८ आ.

सुखी जिवननी पगडंडी

(गृहजिवननु भांगल्य)

लेखक:—श्री. वा. काळे, संपादक, "अर्थ"

गुजराती भीष्म आवृत्ति]. [किंमत ३० १-८-०

* दि प्रेसिडेन्सी इंडस्ट्रियल बँक लिमिटेड *

(शिड्यूल बँक)

हेड ऑफिस :- १० दुधवार पेठ, पुणे २
प्रेसिडेन्सी बँक बिल्डिंग, (फोन २७६३)

☆
☆

मुंबई शाखा :- ८२ मेडोज स्ट्रीट, मुंबई १
कॉमनवेलथ बिल्डिंग, (फोन ३०४०८)

अध्यक्ष
श्री. ग. रा.
साठे

अनिवृत्त, विलीस काढलेले व खपलेले भांडवल रु. १०,००,०००
जना झालेले भांडवल रु. ७,३३,१३५
खेळते भांडवल रु. ६२,००,०००

उपाध्यक्ष
श्री. वा. ग.
बापट

★ चालू खाते व्याज १ टक्का ★ रेजिज खाते व्याज १ टक्के ★ मुदत ठेवीवरील आकर्षक व्याजाचे दरागावत समक्ष भेटा. ★ बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

—श्री. गो. धों. जोगळेकर, (बी. ए., (ऑ.), बी. कॉम, एलएल. बी.) मॅनेजर

महाराष्ट्र रिजनल कोऑपरेटिव्ह स्कूल, पुणे १

[नं. १० बी. जे. रोड, टाटा लॉज पुणे १]

कोऑपरेटिव्ह डिप्लोमा परीक्षा

मार्च १९५६ रिझल्ट (१७ वा शिक्षणवर्ग)

सालील विद्यार्थी परिक्षेत उत्तीर्ण झाले आहेत :-

पहिला वर्ग—श्री. बी. वाय. मालेराव, सी. सी. देवकर, टी. टी. मेटे, एच. डी. पाटील, एन. बी. शालगांवकर.

दुसरा वर्ग—श्री. के. एम. आगरवाल, आर. व्ही. अलाट, डी. आर. आळशी, एस. डी. तळेल, के. आर. भंडारी, पी. एल. भावसार, एन. एन. भोसले, व्ही. डी. भोसले, सी. एस. बोरसे, एस. ई. बोरसे, बी. जी. चौगुले, आर. पी. चोरडिया, के. के. चुरी, एस. एस. देशमुख, व्ही. बी. देशमुख, व्ही. जी. गवळी, डी. एल. घावटे, एम. जी. घुले, बी. आर. गोसावी, एस. एस. इनामदार, कु. कमल जोग, श्री. बी. डी. जोशी, एम. ए. केळकर, जी. एस. कुलकर्णी, व्ही. टी. कुलकर्णी, ई. ए. लोहार, कु. कुसुम मदाने, श्री. जी. जी. महाजनी, बी. एस. माळी, आर. टी. मुळे, एस. एच. नारसेडे, के. ए. पाटील, एन. एस. पाटील, एस. आर. पाटील, जे. एस. पवार, बी. आर. पुजारी, एस. बी. सालुंसे, डी. ए. सावत, एच. जी. शेडगे, के. बी. शिंदे, टी. टी. सोनार, डी. टी. उडे, एस. व्ही. उपलप, एन. टी. विघाटे, एच. एन. बाणी, एम. एम. झोडगे, व्ही. जी. झुंजारराव.

तिसरा वर्ग—श्री. व्ही. पी. चिले, आर. एस. ढमढेरे, एस. एस. सळदकर, बी. के. सलाटे, बी. एन. कुलकर्णी, आर. जे. माने, ए. बी. पाटील, बी. एस. पाटील, जे. जी. पाटील, व्ही. डी. राजे, आर. एन. सोनवणे, एम. डी. वाळिंबे, एस. एफ. दळवी.

मा. वि. मदाने
सुपरिन्टेंडेन्ट.

संगमनेर सेक्रेटरी शिक्षणवर्गांच्या परीक्षेचा निकाल

प्रथम श्रेणी

(१) नवळे ज्येवक दगडू.

द्वितीय श्रेणी

(१) बिडवे बाळकृष्ण मुरलीधर, (२) बुन्हाडे बाबू रामकृष्ण, (३) कदम विठोबा बंडू, (४) नायकवाढी गंगाधर हारी, (५) पन्हाळे भिमराज लक्ष्मण.

तृतीय श्रेणी

(१) माटे मनोहर कृष्णाजी, (२) मालेराव लक्ष्मण दत्तात्रय, (३) देशमुख भाऊराव बापूराव, (४) ढोकचवळे श्रीधर रामचंद्र, (५) माडेकर दत्तात्रय सदाशिव, (६) घुले गंगाधर तुकाराम, (७) सांबेकर जगन्नाथ गणपत, (८) कुलकर्णी दत्तात्रय रावजी, (९) लगड मगवान सर्जराव, (१०) लाडुडे गवळी दादा, (११) नरवडे शांताराम नानाजी, (१२) नाईक दत्तात्रय बाप्पाजी, (१३) निकुंम मधुकर गंगाधर, (१४) पठारे यशवंत लक्ष्मण, (१५) राहाणे संपत संभाजी, (१६) राहाणे तात्यासाहेब कृष्णाजी, (१७) राहाणे किसन पंदरीनाथ, (१८) राजत एकनाथ पिराजी, (१९) शेळके गंगाधर रघुनाथ, (२०) तनपुरे तबाजी नाना, (२१) टेमक दगडू जयवंता.

२ वर्षीत ४ आवृत्त्या कृष्ण आणि क्षण

(सुखी जीवनाच्या पाऊलवाटा)

लेखक : श्री. वा. काळे

१ ली आवृत्ति (मराठी) ऑक्टोबर, १९५३

२ री आवृत्ति (मराठी) जुलै, १९५४

१ ली आवृत्ति (गुजराती) फेब्रुवारी, १९५५

२ री आवृत्ति (गुजराती) नोव्हेंबर, १९५५

“महाराष्ट्राचे एक प्रसिद्ध विचारवंत लेखक, श्री. श्रीपाद वामन काळे, ह्यांनी प्रस्तुत पुस्तकाच्या द्वारे सुखी जीवनाची किट्टीच जणू काय प्रत्येकाच्या हाती दिली आहे. विषयाचे प्रतिपादन कलात्मक आणि सहज पटेल असे आहे.”

—दादासाहेब मावळकर
(गुजराती प्रस्तावनेत)

“प्रस्तुत पुस्तकावर महाराष्ट्रातील समर्थ, विद्वान्, विचारक आणि साहित्यकार ह्यांनी मुक्त हस्ताने व मुक्त कंठाने स्तुतिसुमनांचा वर्षाव केला आहे. गुजरात आणि महाराष्ट्र ह्यांतील जीवन, आणि आर्थिक, सामाजिक व सांस्कृतिक प्रश्न ह्यांत किती साम्य आहे; त्याचप्रमाणे महाराष्ट्रातील स्त्रियांचे जीवन हे शैक्षणिक व सांस्कृतिक दृष्ट्या किती प्रगतिशील आहे, हे प्रस्तुत पुस्तक वाचत असतांना लक्षांत येते.”

—प्रा. शशिव ओझा
(गुजराती अनुवादक)

“पुस्तक स्त्री-वर्गालाच नव्हे, तर सर्वानाच उपयोगी व मार्गदर्शक असल्याने, त्याचा प्रसार करण्यासाठी सस्तु साहित्य कार्यालयाने [“सस्तु साहित्य म्हणजेच उत्कृष्टांत उत्कृष्ट साहित्य”] ते प्रसिद्ध करण्याच्या योग्यतेचेच आहे.”

—प्रा. अनंतराय रावळ
(गुजराती साहित्यिकांतील अग्रगण्य टीकाकार)

र. पु. परांजपे, ना. सी. फडके, शं. वा. किलोस्कर, चिं. वि. जोशी, इरावती कर्वे, वि. द. घाटे, इंदिराबाई देवधर, त्याचप्रमाणे सर्व मराठी व गुजराती वृत्तपत्रे व मासिके ह्यांचे अत्युत्कृष्ट अभिप्राय. डेक्कन व्ह. ट्रान्सलेशन सोसायटीचा पुरस्कार व सरकारची मंजूरी.

मराठी पुस्तक : पृष्ठसंख्या १६८. किंमत २॥ रु.
सर्व पुस्तक-विक्रेत्यांकडे मिळते.